

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasības pieteikumu prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2013. gada 2. maija lēmumu C(2013) 1926, ar kuru Komisija vispirms kvalificēja kā valsts atbalstu finanšu kompensācijas, kas tika izmaksātas *Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM)* un *Compagnie Méridionale de Navigation (CNM)* par transporta pakalpojumiem, kas sniegti starp Marseļu un Korsiku 2007.–2013. gadā saskaņā ar sabiedriskā pakalpojuma nolīgumu. Pēc tam Komisija atzina par saderīgu ar iekšējo tirgu SNCM un CNM izmaksātās kompensācijas par transporta pakalpojumiem, kas sniegti visa gada laikā (turpmāk tekstā — “pamatpakalpojums”), bet atzina par nesaderīgu ar iekšējo tirgu izmaksātās kompensācijas par pakalpojumiem, kas sniegti vispieprasītākajā laika posmā, proti, Ziemassvētkos, februārī, pavasarī-rudenī un/vai vasarā (turpmāk tekstā — “papildpakalpojums”). Visbeidzot, Komisija izdeva rīkojumu atgūt valsts atbalstu, kas ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu (lieta par valsts atbalstu SA.22843 2012/C (ex 2012/NN)).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1) Pirmais pamats balstās uz pieļauto kļūdu tiesību piemērošanā un kļūdu faktos, kā arī acīmredzamām kļūdām vērtējumā, jo Komisija esot nepareizi uzskatījusi, ka “papildpakalpojums” nav vispārējo interešu saimnieciskais pakalpojums. Prasītāja norāda, ka Komisija līdz ar to:

— ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ierobežojot plašo rīcības brīvību, ko Līgumā par Eiropas Savienības darbību atzīst [dalīb]valstīm, kad tās definē sabiedrisko pakalpojumus;

— ir izmantojusi kļūdainu un šajā lietā nepiemērojamu testu, kas balstās uz “faktiskām [sabiedriskā pakalpojuma] vajadzībām”;

— ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kļūdu faktos un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, analizējot atsevišķi “pamatpakalpojumu” un “papildpakalpojumu”;

— ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā par privātās iniciatīvas neesamību attiecībā uz “papildpakalpojumu”.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo Komisija esot nepareizi uzskatījusi, ka publiskā pakalpojuma nolīguma piešķiršana atbilda tikai ceturtajam kritērijam, kas noteikts Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedumā lietā C-280/00 *Altmark Trans* un *Regierungsspräsidium Magdeburg* (*Recueil*, I-7747. lpp.), lai gan tas tika izdarīts atklātas un pārskatāmas publiska iepirkuma procedūras rezultātā.

3) Ar trešo pamatu pakārtoti un pieņemot, ka “papildpakalpojuma” kompensācija ir valsts atbalsts (*quod non*), tiek apgalvots, ka ir pārkāpti LESD 106. panta 2. punkts un 107. pants, samērīguma princips un nepamatotas iedzīvošanās

aizliegums, kā arī pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, veicot atgūstamās valsts atbalsta summas izvērtēšanu, jo atgūstamā atbalsta aprēķinā nav ņemtas vērā neizvērtētās faktiskās papildu izmaksas, kas radās SNCM saistībā ar sabiedriskā “papildpakalpojuma” sniegšanu, nedz nepietiekamais kompensācijas apmērs par “pamatpakalpojumu”, un katrā ziņā tas esot pamatots ar kļūdainu kompensācijas daļu, ko piešķir par “pamatpakalpojumu” un par “papildpakalpojumu”, aprēķinu.

4) Ceturtais pamats balstās uz tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu, jo Komisija esot rīkojusies pretrunā savai iepriekšējai lēmumu pieņemšanas praksei un piemērojusi *SIEG* (¹) paziņojumu, kas nebija pieņemts publiskā pakalpojuma nolīguma parakstīšanas dienā. Prasītāja turklāt norāda, ka procedūras ilgums bija tāds, kas radīja tai tiesisku palāvēību, neļaujot Komisijai izdot rīkojumu valsts iestādēm par atbalsta atgūšanu.

5) Piektais pamats balstās uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, ieviešot nepamatotu atšķirīgu attieksmi pret SNCM un citām jūrniecības sabiedrībām.

(¹) Komisijas paziņojums par Eiropas Savienības atbalsta noteikumu piemērošanu kompensācijai, kas piešķirta par vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumu sniegšanu (OV 2012, C 8, 4. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. jūlija spriedumu lietā F-9/12 CC/Parlaments 2013. gada 28. augustā iesniedza CC

(Lieta T-457/13 P)

(2013/C 325/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CC (*Bridel*, Luksemburga) (pārstāvis — G. Maximini, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Civildienesta tiesas (CDT) 2013. gada 11. jūlija spriedumu lietā F-9/122 CC/Parlaments;

- līdz ar to apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību atlīdzināt viņai nelabvēlīgo darbību rezultātā radīto kaitējumu;
- lemt atbilstoši prasījumiem, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzījusi pirmajā instancē;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza astoņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka CDT kļūdaini ir uzdevusi veikt nepieciešamos pierādījumu savākšanas pasākumus un tādējādi pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iespējas tikt pieņemtai darbā Parlamentā, sākot ar 2005. gada jūniju, zudumu.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā un pakārtoti — notikusi faktu sagrozišana, CDT secinot, ka Padome bija informēta par piemēroto kandidātu sarakstu, kurā bija iekļauts prasītājs vārds.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda vērtējumā, notikusi faktu sagrozišana, sniegts nepietiekams pamatojums un nav sniegta atbilde uz pamatu, jo CDT neesot atbildējusi uz prasītājas izvirzītajiem pamatiem par šķēršļiem, ko Parlaments licis apelācijas sūdzības iesniedzējas pieņemšanai darbā citās Savienības iestādēs un struktūrās, par informācijas par piemēroto kandidātu sarakstu neesamību un par to, ka EPSO bija saņēmusi atļauju apelācijas sūdzības iesniedzēju iekļaut savā datu bāzē un izplatīt šo informāciju.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un notikusi faktu sagrozišana, jo CDT i) kļūdaini esot uzskatījusi, ka Parlamentam nebija juridiska pienākuma izplatīt piemēroto kandidātu sarakstu visām Savienības iestādēm un struktūrām, ii) neesot izdarījusi secinājumus no vienlīdzīgas attieksmes principa, labas pārvaldības un tiesiskās noteiktības principa pārkāpuma un iii) neesot pārbaudījusi dokumentus.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir notikusi faktu sagrozišana un pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz informāciju par piemēroto kandidātu saraksta spēkā esamības laika pagarināšanu, jo CDT esot secinājusi, ka Padomei un citām Savienības iestādēm un struktūrām bija zināms par piemēroto kandidātu saraksta spēkā esamības laika pagarināšanu laikā no 2007. gada jūnija līdz 2007. gada augustam.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda vērtējumā, notikusi faktu sagrozišana un tie nav tikuši pārbaudīti, jo CDT esot secinājusi, ka tas, ka attiecībā uz citiem veiksmīgajiem kandidātiem tika pagarināts piemēroto kandidātu saraksta spēkā esamības laiks, nenozīmē nevienlīdzīgu attieksmi pret apelācijas sūdzības iesniedzēju.
- 7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā, jo CDT nav izdarījusi secinājumus, kas bija jāizdara pēc tam, kad Parlaments iznīcināja dokumentus attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas situāciju.
- 8) Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā un, pakārtoti, notikusi faktu sagrozišana, nav veikti pierādījumu savākšanas pasākumi un nav norādīts pamatojums, jo CDT, analizējot iespējas tikt pieņemtai darbā zuduma pastāvēšanu un novērtējot ciesto kaitējumu, neesot ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas reālo situāciju un Parlamenta vairojamo rīcību.

Prasība, kas celta 2013. gada 28. augustā — Ranbaxy Laboratories un Ranbaxy (UK)/Komisija

(Lieta T-460/13)

(2013/C 325/71)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Ranbaxy Laboratories Ltd* (Haryana, Indija) un *Ranbaxy (UK) Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — R. Vidal, A. Penny, Solicitors, un B. Kennelly, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas 2013. gada 19. jūnija Lēmuma C(2013) 3803, galīgā redakcija, lietā COMP/39226 — *Lundbeck* (citaloprams) saistībā ar procedūru atbilstoši LESD 101. pantam un EEZ līguma 53. pantam 1. panta 4. punktu, ciktāl tas skar prasītājas;

— atcelt Komisijas 2013. gada 19. jūnija Lēmuma C(2013) 3803, galīgā redakcija, lietā COMP/39226 — *Lundbeck* (citaloprams) 2. panta 4. punktu, ciktāl ar to prasītājam uzlikt naudassodu, vai, alternatīvi, samazināt naudassodu un

— piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.